

Arrest

nr. 236 163 van 28 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 30 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 31 maart 2020.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2020 met toepassing van artikel 3, zesde lid, van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken.

Gelet op de pleitnota van 19 mei 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2019 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

2. Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of”

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

3. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Bij het zoals bepaald in het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 15 februari 2019, werd Albanië aangewezen als veilig land van herkomst. Het nieuwe KB van 15 december 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3 van de wet van 15 december 1980, in werking getreden op 3 februari 2020, duidt Albanië opnieuw aan als een veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

4.1. Het is in dit geval duidelijk dat verzoeker afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zijnde Albanië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in zijn hoofd geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven die aantonen dat, ondanks zijn afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar.

In de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal vooreerst op grond van verschillende concrete vaststellingen dat verzoeker en zijn broer Ad. niet aannemelijk maken dat zij in een bloedwraak verwickeld zijn met de familie N. en dus door deze familie gevisieerd worden. Zelfs al hadden zij, zo vervolgt de bestreden beslissing, aannemelijk gemaakt dat zij in een bloedwraak gevisieerd worden, quod non zo luidt het, dan nog dient opgemerkt te worden dat zij niet aannemelijk maken dat zij voor de door hen aangehaalde problemen, of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië, geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor hen sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. In dat verband wordt erop gewezen dat verzoeker en zijn broer Ad. aangeven dat zij nooit problemen hebben gekend met de Albanese autoriteiten, en wordt op grond van informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt geoordeeld dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen treffen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. De door verzoeker neergelegde documenten zijn, zo stelt de commissaris-generaal vast, niet van aard om voormelde conclusies te wijzigen.

De commissaris-generaal weigert verzoeker internationale bescherming en beschouwt diens verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, §2 van de Vreemdelingenwet. Hij besluit dat verzoeker geen substantiële redenen opgeeft om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

4.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch hij onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Verzoeker beperkt zich immers louter tot het beknopt uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken en vergoelijken van enkele van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij diens vaststellingen evenwel geenszins weerlegt, noch ontkracht.

4.3. De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat verschillende concrete vaststellingen, zoals die zijn opgenomen in de bestreden beslissing en welke steun vinden in de gegevens in het administratief dossier, de geloofwaardigheid van verzoekers relaas dat hij, net als o.a. ook zijn broer Ad., in een bloedwraak verwickeld zit met de familie N. en door die familie geïsoleerd wordt, ernstig op de helling zetten. Verzoekers vluchtrelaas komt niet aannemelijk of geloofwaardig over. Verzoeker slaagt er niet in de verschillende concrete en pertinente motieven in de bestreden beslissing die alzo doen oordelen in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoeker komt in zijn verzoekschrift in wezen niet verder dan het (hoofdzakelijk) verwijzen naar de door hem eerder neergelegde documenten en de jonge leeftijd van zijn broer Ad., zeker ten tijde van de feiten in hun land van herkomst Albanië.

Hij biedt hiermee evenwel niet de minste verklaring of rechtvaardiging voor zijn eigen doen en nalaten, waarbij de Raad benadrukt dat niet alleen het gedrag van zijn jongere broer Ad., maar evenzeer verzoekers eigen handel en wandel de geloofwaardigheid en ernst van zijn verklaringen in een bloedwraak met de familie N. te verkeren fundamenteel ondergraven. In dit verband kan worden verwezen naar de motivering in de bestreden beslissing waar dienaangaande op goede grond en terecht het volgende wordt overwogen:

“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat jullie gedrag niet overeenstemt met het hebben van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Er werd immers vastgesteld dat u en uw broer Ad.(...) de voorbije jaren meermaals naar het buitenland reisden zonder ooit een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Zo reisde u in 2019 alleen al naar Griekenland, Spanje en Duitsland (notities persoonlijk onderhoud CGVS Al.(...) d.d. 30 oktober 2019 (CGVS Al.(...)), p. 8). Eerder ging u reeds drie of vier keer naar Italië, waarvan de laatste keer in september of oktober 2018 was (CGVS Al.(...), p. 8). Ad.(...) geeft dan weer aan dat hij in mei 2019 voor twee weken naar Italië ging en ook naar Duitsland (notities persoonlijk onderhoud CGVS Ad.(...) d.d. 30 oktober 2019 (CGVS Ad.(...)), p. 7). Hij zegt dat hij iets meer dan een jaar geleden naar Spanje ging en dat hij in totaal ook al vier of vijf keer naar Italië reisde (CGVS Ad.(...), p. 7). Bij geen van deze buitenlandse reizen dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in (CGVS Al.(...), p. 8; CGVS Ad.(...), p. 7). Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een beroep doet op internationale bescherming. Jullie replek, dat jullie niet wisten hoe dat te doen, dat jullie bij naasten verbleven (CGVS Albert, p. 9) en dat jullie geen verzoek om internationale bescherming indienden omdat jullie bij jullie familie verbleven (CGVS Ad.(...), p. 7) kan jullie nalaten niet vergoelijken. Bovendien blijkt uit jullie verklaringen en stempels uit jullie paspoort dat jullie terug keerden naar Albanië na jullie reizen. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook ernstig de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde vrees.” en (voorts wat verzoeker persoonlijk betreft): “Hoewel u aanhaalt dat jullie sinds 1997 bedreigingen kregen, en dit op zeer frequente basis, die inhielden dat jullie niet buitenshuis mochten komen omdat jullie anders vermoord zouden worden en u aangeeft dat u rechtstreeks bedreigd werd omdat u de naam van uw vermoorde oom draagt (CGVS Albert, p. 15), werd vastgesteld dat uw houding niet conform deze bedreigingen is, naast uw vele reizen heen en weer van Albanië naar het buitenland. Zo woonde u steeds de lessen op school bij en maakte u de middelbare school af in 2015 (CGVS Al.(...), p. 4). Gepeild of u nog regelmatig buitenshuis begaf sinds 2017, in de jaren dat de bedreigingen opnieuw opflakkerden (CGVS Al.(...), p. 15), gaf u aan dat u niet regelmatig

buiten kwam, behalve om onder meer uw broer naar school te brengen of om eten te kopen (CGVS Al.(...), p. 5, 6). De bloedwraakdreiging weerhield u er evenmin van om in juli of augustus 2018 een trouwfeest van de zoon van uw tante van vaderszijde bij te wonen in Zhej (CGVS Al.(...), p. 15). In augustus of september 2018 solliciteerde u nog om aan de slag te kunnen bij een meubelzaak die zich op 50 of 100 meter van uw huis bevond (CGVS Albert, p. 5). Midden maart 2019 begaf u zich eveneens buitenshuis om medicatie te kopen voor uw tanden (CGVS Al.(...), p. 17). Hierbij zag u zelfs uw vervolger, V.(...) (CGVS Al.(...), p. 10)."

Daarenboven, waar thans in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat "Ook wat betreft de facebookposts van verzoekers broer moet worden vermeld dat deze jongen slechts zestien jaar oud was toen hij deze online zette. Hij was nog niet tot de jaren van verstand gekomen en besepte nog niet ten volle welke impact dit kon hebben op zijn eigen veiligheid", gaat verzoeker geheel voorbij aan wat in de bestreden beslissing pertinent met betrekking tot zijn eigen Facebook-gebruik wordt vastgesteld, met name: "Ook uw facebookactiviteiten zijn niet in overeenstemming te brengen met de door u beweerde dreiging. Aan de hand van het door u bevestigde facebookaccount dat openbaar raadpleegbaar is (CGVS Al.(...), p. 3), werd immers vastgesteld dat u de voorbije jaren meermaals uw locatie deelde. Zo deelde u op 13 juni 2017 en op 5 april 2017 uw locatie in Laç en op 14 oktober 2016 uw locatie in Burrel. Dat iemand die vreest vermoord te worden zijn locatie zou delen op facebook is volstrekt ongeloofwaardig. Hiernaar gevraagd, meent u dat het de iphone is die dat doet (CGVS Al.(...), p. 22). Dit is niet ernstig." Verzoeker biedt hiervoor geen, laat staan een afdoende uitleg. Samen met de commissaris-generaal wordt vastgesteld dat verzoekers Facebookactiviteiten bezwaarlijk overeenstemmen met de door hem verklaarde dreiging en vrees voor zijn leven en dat van zijn familieleden, zoals zijn broer Ad.

Overigens, wat verzoekers jongere broer Ad. en diens berichten op Facebook betreft, wijst de Raad erop dat het niet zozeer (louter) de openheid van Ad. op sociale media betreft, doch wel dat hetgeen inhoudelijk qua bewegingsvrijheid uit die berichtgeving blijkt, bezwaarlijk te rijmen valt met verzoekers verklaringen dat hij en enkele mannelijke familieleden waaronder zijn broer Ad. in het kader van bloedwraak door de familie N. gevisieerd zouden worden en uit vrees voor hun leven binnenshuis dienden te blijven. De Raad verwijst in dit verband naar de motivering in de bestreden beslissing waar in dit verband op goede grond het volgende wordt vastgesteld: "Ook het gedrag van Ad.(...) strookt niet met wat kan worden verwacht van iemand die in een bloedwraak zit en daardoor binnenshuis diende te blijven. Ondanks dat u aangeeft dat Ad.(...) in 2016 stopte naar school te gaan omdat hij gevaar liep (CGVS Albert, p. 4), weerhield dit hem er bijvoorbeeld niet van om het derdejaarsfeest bij te wonen op een locatie die vier kilometer van Milot ligt (CGVS Ad.(...), p. 14). Dat hij het derdejaarsfeest bijwoonde, doet overigens ook vraagtekens rijzen bij jullie verklaringen dat Ad.(...) niet meer naar school ging sinds 2016. Uit de post van de foto van dit derdejaarsfeest op het door hem bevestigde facebookaccount blijkt dat deze foto gepost werd in juli 2018 (CGVS Ad.(...), p. 3). De stelling van Ad.(...), dat deze foto genomen werd twee jaar geleden (CGVS Adolf, p. 14), kan niet weerhouden worden in het licht van het moment waarop de datum gepost werd en in het licht van Ad.(...) eigen verklaring dat hij in 2016 niet slaagde in het eerste jaar waaruit logischerwijs volgt dat zijn derdejaarsfeest pas in 2018 plaats kon hebben. Van een andere foto van zijn facebookaccount die hem voorgelegd werd, zegt Ad.(...) dan weer dat hij op een verjaardagsfeest in Rubik op tien kilometer van zijn ouderlijk huis was (CGVS Ad.(...), p. 14). Deze foto dateert van 4 oktober 2017. Dat Ad.(...) enerzijds niet naar school zou kunnen gaan omdat hij gevaar liep, maar zich anderzijds wel bij andere gelegenheden buitenshuis begaf om te feesten, is opmerkelijk." In het verzoekschrift wordt hiervoor geen, laat staan een aannemelijke verklaring gegeven.

In de bestreden beslissing wordt voorts nog terecht opgemerkt dat "Ook het feit dat u en uw broer nog op bezoek gingen bij uw vader in jullie ouderlijk huis nadat jullie verhuisden om aan de dreiging van de familie N.(...) te ontkomen, is niet te verzoenen met jullie vrees. Zo gaf Ad.(...) aan dat hij nog op bezoek ging bij zijn vader in het ouderlijke huis in juni 2019, gewoon voor het plezier (CGVS Ad.(...), p. 6). Ook u stelde uw vader nog bezocht te hebben in jullie ouderlijke huis (CGVS Al.(...), p. 6). Gepeild of dit dan niet gevaarlijk was, geeft u aan dat het gevaarlijk is, maar dat jullie met veel familieleden waren en dat jullie wisten dat V.(...) niet in Albanië was (CGVS Al.(...), p. 23). Nochtans gaf u zelf aan dat u ook Y.(...) N.(...) vreest en dat u bovendien niet kan weten van waar de dreiging kan komen (CGVS Al.(...), p. 12). Aangezien men in bloedvetes overal buitenshuis door de tegenpartij gedood kan worden, is deze bewegingsvrijheid van u en uw gezinsleden moeilijk in overeenstemming te brengen met de door jullie beweerde vrees voor vervolging of ernstige schade." Verzoeker werpt hier geen ander licht op.

Het door verzoeker en zijn familie gestelde gedrag valt, zoals in de bestreden terecht wordt opgemerkt, niet in overeenstemming te brengen met de houding van een persoon die een gegronde vrees voor

vervolgning heeft, en zeker niet met dat van een persoon die voorhoudt bloedwraak te vrezen. Overigens, de opmerking in het verzoekschrift (bij de uiteenzetting van de feiten) dat verzoekers vader sinds 2005, toen hij vrijkwam uit de gevangenis, niet meer buiten kwam, is niet alleen strijd met verzoekers eerdere verklaringen dienaangaande aan de commissaris-generaal afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud, doch het stemt evenmin overeen met de opmerking niet veel verder in het verzoekschrift dat verzoeker en zijn vader de door hen gevreesde V.N. de laatste jaren van hun verblijf in Albanië meermaals (buitenshuis) hebben gespot.

De jeugdige leeftijd van verzoeker en diens jongere broer Ad. biedt bovendien geen verklaring of rechtvaardiging voor de vaststelling dat zij onderling tegenstrijdige verklaringen aflegden omtrent eenvoudig waarneembare en vast te stellen zaken zoals het feit of hun vader sinds zijn vrijlating uit de gevangenis in 2005, en recent nog, al dan niet het ouderlijk huis nog zou hebben verlaten. Dit geldt des te meer, en de vaststelling dat zij hierover tegenstrijdige verklaringen aflegden klemmt des te meer, gelet op hun verklaringen dat zij en hun vader en grootvader ingevolge de verklaarde bloedwraak allen reeds jarenlang tot een kluizenaarsleven binnenshuis –ze woonden bovendien allen samen- werden gedwongen aangezien ze buitenhuis beweerdelijk het risico zouden lopen om vermoord te worden.

Dat verzoeker en zijn jongere broer Ad. een dermate vage kennis hebben en dermate summiere, vage en zelfs frappant tegenstrijdige verklaringen aflegden omtrent die beweerde bloedwraak, zoals o.a. omtrent wanneer de bedreigingen juist zijn begonnen, hoe frequent zij werden bedreigd en uit welke leden de familie N. die zij vrezen juist bestaat, mag dan ook ten zeerste verbazen nu redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker en zijn familie, inzonderheid de beweerde geviseerde mannelijke familieleden, tijdens hun jarenlange opsluiting thuis hierover meermaals en grondig zouden hebben gesproken, gelet op het feit dat dit levensbelangrijke informatie is, en dus in belang van hun eigen veiligheid. Verondersteld wordt dat over dergelijke elementaire zaken, zoals uit wie de familie N. juist bestaat en wie zij dus precies (dienen te) vrezen, sinds wanneer V.N. oftewel de door hen gevreesde spilfiguur terug in Albanië was en of hij nog in de buurt werd gespot, en of er al dan niet ooit iemand van hun familie met betrekking tot die problemen met de familie N. beroep heeft gedaan op de Albanese politie, onderling wordt gesproken en informatie wordt uitgewisseld, en dat verzoeker en zijn broer Ad. hieromtrent dus concrete en coherente verklaringen zouden (kunnen) afleggen, hetgeen dus evenwel allerminst het geval is.

In de mate dat verzoeker zich beroept op het voordeel van de twijfel dat hem zou moeten worden verleend, moet erop worden gewezen dat luidens artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dit veronderstelt dat onder meer is vast komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, hetgeen thans niet het geval is.

4.4. Zelfs al zou aan de verklaringen van verzoeker (en zijn broer Ad.) met de familie N. persoonlijk verwickeld te zitten in een bloedwraak en door hen gevisieerd te worden geloof worden gehecht, quod non, blijkt uit niets en maakt verzoeker niet aannemelijk dat het hem (en o.a. voornoemde broer) dienaangaande aan nationale bescherming vanwege de Albanese autoriteiten ontbreekt. Verzoeker slaagt er niet in hetgeen in dit verband op goede grond in de bestreden beslissing wordt vastgesteld in een ander daglicht te plaatsen.

4.5. De loutere verwijzing naar algemene door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde artikelen omtrent (gevallen van) bloedwraak in Albanië volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op hetgeen voorafgaat en de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing die op generlei wijze worden ontkracht of weerlegd, in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X).

De overige door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde documenten werden reeds eerder neergelegd en zijn, zoals in de bestreden beslissing op goede grond wordt vastgesteld, niet van aard om (voormel)de vaststellingen dat aan het door verzoeker (en zijn broer Ad.) ingeroepen vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht en dat hij hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat het hem en Ad. aan nationale bescherming ontbreekt –verzoeker toont geenszins in concreto aan dat hij in Albanië alle redelijke en realistische van hem te verwachten mogelijkheden tot het verkrijgen van nationale bescherming heeft uitgeput en dat de Albanese autoriteiten niet bij machte of onwillig zou zijn om hulp en/of bescherming te bieden-, in een ander daglicht te plaatsen.

4.6. Verzoeker voert verder geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.”

2. Met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de Vreemdelingenwet, heeft verzoekende partij voor de inwerkingtreding van het bijzondere machtenbesluit nr.19 van 5 mei 2020 gevraagd om gehoord te worden. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit heeft verzoekende partij op 19 mei 2020 een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient te worden benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3.1. In haar pleitnota van 19 mei 2020 stelt verzoekende partij dat de vele documenten die zij kon neerleggen minstens aantonen dat zij de waarheid sprak betreffende haar identiteit, de moord op N. N. en het feit dat haar familie hiervan werd beschuldigd omwille van het “bloedwraak-principe”. Ze voert aan dat ze een oprechte inspanning heeft geleverd om haar verzoek te staven en dat zij alle relevante elementen waarover zij beschikt heeft voorgelegd. Er kan geen twijfel meer over haar identiteit en afkomst bestaan, aldus verzoekende partij, die eraan toevoegt dat zij tevens bewijzen leverde van de moord op N.N., het feit dat haar familie hiervan werd beschuldigd door de familie N. en het gegeven dat haar vader en grootvader hiervoor zelfs even in de gevangenis hebben gezeten. Verzoekende partij merkt op dat ze samenhangende en aannemelijke verklaringen heeft afgelegd tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal. Ze oppert dat haar verklaringen bevestigd worden door de artikelen en de vonnissen die zij kan neerleggen. Verzoekende partij vervolgt dat zij haar verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, namelijk op 24 september 2019, een week nadat zij in België aankwam. Ze voldoet aldus, zo poneert ze, aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet. Doordat het Commissariaat-generaal weigert om haar het voordeel van de twijfel te geven, schendt zij volgens verzoekende partij voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Omwille van de verschillen die er zijn met de verklaringen van haar broer Ad. worden haar verklaringen echter toch als ongeloofwaardig beschouwd door de verwerende partij, aldus verzoekende partij, die er vervolgens op wijst dat Ad. momenteel nog maar negentien jaar oud is en hij op het ogenblik dat de feiten zich voordeden in Albanië nog steeds minderjarig was.

Voorts werpt verzoekende partij op dat de verwerende partij het verzoek om internationale bescherming niet op individuele, objectieve en onpartijdige wijze beoordeelt en zij de punten a), b) en c) van de Vreemdelingenwet schendt. Zo is zij zich naar de mening van verzoekende partij in de bestreden beslissing onvoldoende bewust van de grote problemen die er in Noord-Albanië opduiken wanneer een potentieel slachtoffer van bloedwraak hulp zoekt bij zijn eigen overheid (punt a van artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet). Volgens verzoekende partij bevestigen verschillende artikels in haar verzoekschrift deze situatie.

Verzoekende partij vervolgt dat zij officiële documenten kan voorleggen die in grote lijnen haar asielrelaas bevestigen. Persartikels bevestigen dat de familie N. haar vader, oom en grootvader beschuldigt van de moord op N.N. De vonnissen van de verschillende rechtbanken bevestigen haar verklaringen. Aangezien de verwerende partij in haar beoordeling van het asielrelaas nauwelijks aandacht schenkt aan deze officiële bewijsstukken (punt b van artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet), kunnen we volgens verzoekende partij onmogelijk spreken over een individueel, objectief en onpartijdig onderzoek zoals bepaald in artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet.

Verder betoogt verzoekende partij dat de verwerende partij geen rekening houdt met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoekende partij en haar broer AD (punt c van artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet). Zo acht verzoekende partij het logisch dat haar broer Ad. de bedreigingen in 1998 niet kan beschrijven aangezien hij toen nog niet geboren was. Ook wat de Facebookposts van haar broer Ad. betreft dient volgens verzoekende partij te worden vermeld dat deze

jongen op dat moment slechts zestien jaar oud was en nog niet beseftte welke impact dit kon hebben op zijn eigen veiligheid. Verzoekende partij voegt hieraan toe dat Ad. zelf aangaf dat hij op het moment van bepaalde aangehaalde tegenstrijdigheden nog slechts een kind was, dat hij niet alles even goed kon inschatten en dat zijn oudere familieleden hem niet alles vertelden.

Volgens verzoekende partij slaagt de verwerende partij er dus niet in om op afdoende wijze te motiveren waarom er van een bloedwraak tegen verzoekers geen sprake kan zijn omdat zij geen individueel, objectief en onpartijdig onderzoek heeft gevoerd naar de waarschijnlijkheid van deze bloedvete.

Verzoekende partij meent dat de bestreden beslissing de artikelen 48/6, §4 en §5 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen schendt.

3.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar pleitnota geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de beschikking van 19 maart 2020 opgenomen grond.

Verzoekende partij haar pleitnota van 19 mei 2020 houdt in wezen immers niets meer in dan een loutere samenvatting van de middelen zoals uiteengezet in haar verzoekschrift. Ze beperkt zich aldus slechts tot een herhaling van eerder door haar ontwikkelde argumenten, doch formuleert geen concrete, dienstige kritiek met betrekking tot de in voormelde beschikking opgenomen grond.

Daar zij geenszins *in concreto* ingaat op en geheel nalaat daadwerkelijk concrete en valabele opmerkingen met betrekking tot de in de beschikking van 19 maart 2020 te formuleren, ontkracht noch weerlegt verzoekende partij op generlei wijze de hierin opgenomen grond, waarin met betrekking tot haar argumentatie uiteengezet in haar verzoekschrift en herhaald in haar pleitnota onder meer het volgende wordt vastgesteld:

“De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat verschillende concrete vaststellingen, zoals die zijn opgenomen in de bestreden beslissing en welke steun vinden in de gegevens in het administratief dossier, de geloofwaardigheid van verzoekers relaas dat hij, net als o.a. ook zijn broer Ad., in een bloedwraak verwickeld zit met de familie N. en door die familie geviseerd wordt, ernstig op de helling zetten. Verzoekers vluchtrelaas komt niet aannemelijk of geloofwaardig over. Verzoeker slaagt er niet in de verschillende concrete en pertinente motieven in de bestreden beslissing die alzo doen oordelen in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoeker komt in zijn verzoekschrift in wezen niet verder dan het (hoofdzakelijk) verwijzen naar de door hem eerder neergelegde documenten en de jonge leeftijd van zijn broer Ad., zeker ten tijde van de feiten in hun land van herkomst Albanië.

Hij biedt hiermee evenwel niet de minste verklaring of rechtvaardiging voor zijn eigen doen en nalaten, waarbij de Raad benadrukt dat niet alleen het gedrag van zijn jongere broer Ad., maar evenzeer verzoekers eigen handel en wandel de geloofwaardigheid en ernst van zijn verklaringen in een bloedwraak met de familie N. te verkeren fundamenteel ondergraven. In dit verband kan worden verwezen naar de motivering in de bestreden beslissing waar dienaangaande op goede grond en terecht het volgende wordt overwogen:

“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat jullie gedrag niet overeenstemt met het hebben van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Er werd immers vastgesteld dat u en uw broer Ad.(...) de voorbije jaren meermaals naar het buitenland reisden zonder ooit een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Zo reisde u in 2019 alleen al naar Griekenland, Spanje en Duitsland (notities persoonlijk onderhoud CGVS Al.(...) d.d. 30 oktober 2019 (CGVS Al.(...)), p. 8). Eerder ging u reeds drie of vier keer naar Italië, waarvan de laatste keer in september of oktober 2018 was (CGVS Al.(...), p. 8). Ad.(...) geeft dan weer aan dat hij in mei 2019 voor twee weken naar Italië ging en ook naar Duitsland (notities persoonlijk onderhoud CGVS Ad.(...) d.d. 30 oktober 2019 (CGVS Ad.(...)), p. 7). Hij zegt dat hij iets meer dan een jaar geleden naar Spanje ging en dat hij in totaal ook al vier of vijf keer naar Italië reisde (CGVS Ad.(...), p. 7). Bij geen van deze buitenlandse reizen dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in (CGVS Al.(...), p. 8; CGVS Ad.(...), p. 7). Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een beroep doet op internationale bescherming. Jullie replek, dat jullie niet wisten hoe dat te doen, dat jullie bij naasten verbleven (CGVS Albert, p. 9) en dat jullie geen verzoek om internationale bescherming indienden omdat jullie bij jullie

familie verbleven (CGVS Ad.(...), p. 7) kan jullie nalaten niet vergoelijken. Bovendien blijkt uit jullie verklaringen en stempels uit jullie paspoort dat jullie terug keerden naar Albanië na jullie reizen. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook ernstig de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde vrees.” en (voorts wat verzoeker persoonlijk betreft): “Hoewel u aanhaalt dat jullie sinds 1997 bedreigingen kregen, en dit op zeer frequente basis, die inhielden dat jullie niet buitenshuis mochten komen omdat jullie anders vermoord zouden worden en u aangeeft dat u rechtstreeks bedreigd werd omdat u de naam van uw vermoorde oom draagt (CGVS Albert, p. 15), werd vastgesteld dat uw houding niet conform deze bedreigingen is, naast uw vele reizen heen en weer van Albanië naar het buitenland. Zo woonde u steeds de lessen op school bij en maakte u de middelbare school af in 2015 (CGVS Al.(...), p. 4). Gepeild of u nog regelmatig buitenshuis begaf sinds 2017, in de jaren dat de bedreigingen opnieuw opflakkerden (CGVS Al.(...), p. 15), gaf u aan dat u niet regelmatig buiten kwam, behalve om onder meer uw broer naar school te brengen of om eten te kopen (CGVS Al.(...), p. 5, 6). De bloedwraakdreiging weerhield u er evenmin van om in juli of augustus 2018 een trouwfeest van de zoon van uw tante van vaderszijde bij te wonen in Zhej (CGVS Al.(...), p. 15). In augustus of september 2018 solliciteerde u nog om aan de slag te kunnen bij een meubelzaak die zich op 50 of 100 meter van uw huis bevond (CGVS Albert, p. 5). Midden maart 2019 begaf u zich eveneens buitenshuis om medicatie te kopen voor uw tanden (CGVS Al.(...), p. 17). Hierbij zag u zelfs uw vervolger, V.(...) (CGVS Al.(...), p. 10).”

Daarenboven, waar thans in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat “Ook wat betreft de facebookposts van verzoekers broer moet worden vermeld dat deze jongen slechts zestien jaar oud was toen hij deze online zette. Hij was nog niet tot de jaren van verstand gekomen en besepte nog niet ten volle welke impact dit kon hebben op zijn eigen veiligheid”, gaat verzoeker geheel voorbij aan wat in de bestreden beslissing pertinent met betrekking tot zijn eigen Facebook-gebruik wordt vastgesteld, met name: “Ook uw facebookactiviteiten zijn niet in overeenstemming te brengen met de door u beweerde dreiging. Aan de hand van het door u bevestigde facebookaccount dat openbaar raadpleegbaar is (CGVS Al.(...), p. 3), werd immers vastgesteld dat u de voorbije jaren meermaals uw locatie deelde. Zo deelde u op 13 juni 2017 en op 5 april 2017 uw locatie in Laç en op 14 oktober 2016 uw locatie in Burrel. Dat iemand die vreest vermoord te worden zijn locatie zou delen op facebook is volstrekt ongeloofwaardig. Hiernaar gevraagd, meent u dat het de iphone is die dat doet (CGVS Al.(...), p. 22). Dit is niet ernstig.” Verzoeker biedt hiervoor geen, laat staan een afdoende uitleg. Samen met de commissaris-generaal wordt vastgesteld dat verzoekers Facebookactiviteiten bezwaarlijk overeenstemmen met de door hem verklaarde dreiging en vrees voor zijn leven en dat van zijn familieleden, zoals zijn broer Ad.

Overigens, wat verzoekers jongere broer Ad. en diens berichten op Facebook betreft, wijst de Raad erop dat het niet zozeer (louter) de openheid van Ad. op sociale media betreft, doch wel dat hetgeen inhoudelijk qua bewegingsvrijheid uit die berichtgeving blijkt, bezwaarlijk te rijmen valt met verzoekers verklaringen dat hij en enkele mannelijke familieleden waaronder zijn broer Ad. in het kader van bloedwraak door de familie N. gevisieerd zouden worden en uit vrees voor hun leven binnenshuis dienden te blijven. De Raad verwijst in dit verband naar de motivering in de bestreden beslissing waar in dit verband op goede grond het volgende wordt vastgesteld: “Ook het gedrag van Ad.(...) strookt niet met wat kan worden verwacht van iemand die in een bloedwraak zit en daardoor binnenshuis diende te blijven. Ondanks dat u aangeeft dat Ad.(...) in 2016 stopte naar school te gaan omdat hij gevaar liep (CGVS Albert, p. 4), weerhield dit hem er bijvoorbeeld niet van om het derdejaarsfeest bij te wonen op een locatie die vier kilometer van Milot ligt (CGVS Ad.(...), p. 14). Dat hij het derdejaarsfeest bijwoonde, doet overigens ook vraagtekens rijzen bij jullie verklaringen dat Ad.(...) niet meer naar school ging sinds 2016. Uit de post van de foto van dit derdejaarsfeest op het door hem bevestigde facebookaccount blijkt dat deze foto gepost werd in juli 2018 (CGVS Ad.(...), p. 3). De stelling van Ad.(...), dat deze foto genomen werd twee jaar geleden (CGVS Adolf, p. 14), kan niet weerhouden worden in het licht van het moment waarop de datum gepost werd en in het licht van Ad.(...) eigen verklaring dat hij in 2016 niet slaagde in het eerste jaar waaruit logischerwijs volgt dat zijn derdejaarsfeest pas in 2018 plaats kon hebben. Van een andere foto van zijn facebookaccount die hem voorgelegd werd, zegt Ad.(...) dan weer dat hij op een verjaardagsfeest in Rubik op tien kilometer van zijn ouderlijk huis was (CGVS Ad.(...), p. 14). Deze foto dateert van 4 oktober 2017. Dat Ad.(...) enerzijds niet naar school zou kunnen gaan omdat hij gevaar liep, maar zich anderzijds wel bij andere gelegenheden buitenshuis begaf om te feesten, is opmerkelijk.” In het verzoekschrift wordt hiervoor geen, laat staan een aannemelijke verklaring gegeven.

In de bestreden beslissing wordt voorts nog terecht opgemerkt dat “Ook het feit dat u en uw broer nog op bezoek gingen bij uw vader in jullie ouderlijk huis nadat jullie verhuisden om aan de dreiging van de familie N.(...) te ontkomen, is niet te verzoenen met jullie vrees. Zo gaf Ad.(...) aan dat hij nog op

bezoek ging bij zijn vader in het ouderlijke huis in juni 2019, gewoon voor het plezier (CGVS Ad.(...), p. 6). Ook u stelde uw vader nog bezocht te hebben in jullie ouderlijke huis (CGVS Al.(...), p. 6). Gepeild of dit dan niet gevaarlijk was, geeft u aan dat het gevaarlijk is, maar dat jullie met veel familieleden waren en dat jullie wisten dat V.(...) niet in Albanië was (CGVS Al.(...), p. 23). Nochtans gaf u zelf aan dat u ook Y.(...) N.(...) vreest en dat u bovendien niet kan weten van waar de dreiging kan komen (CGVS Al.(...), p. 12). Aangezien men in bloedvetes overal buitenshuis door de tegenpartij gedood kan worden, is deze bewegingsvrijheid van u en uw gezinsleden moeilijk in overeenstemming te brengen met de door jullie beweerde vrees voor vervolging of ernstige schade." Verzoeker werpt hier geen ander licht op.

Het door verzoeker en zijn familie gestelde gedrag valt, zoals in de bestreden terecht wordt opgemerkt, niet in overeenstemming te brengen met de houding van een persoon die een gegronde vrees voor vervolging heeft, en zeker niet met dat van een persoon die voorhoudt bloedwraak te vrezen. Overigens, de opmerking in het verzoekschrift (bij de uiteenzetting van de feiten) dat verzoekers vader sinds 2005, toen hij vrijkwam uit de gevangenis, niet meer buiten kwam, is niet alleen strijd met verzoekers eerdere verklaringen dienaangaande aan de commissaris-generaal afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud, doch het stemt evenmin overeen met de opmerking niet veel verder in het verzoekschrift dat verzoeker en zijn vader de door hen gevreesde V.N. de laatste jaren van hun verblijf in Albanië meermaals (buitenshuis) hebben gespot.

De jeugdige leeftijd van verzoeker en diens jongere broer Ad. biedt bovendien geen verklaring of rechtvaardiging voor de vaststelling dat zij onderling tegenstrijdige verklaringen aflegden omtrent eenvoudig waarneembare en vast te stellen zaken zoals het feit of hun vader sinds zijn vrijlating uit de gevangenis in 2005, en recent nog, al dan niet het ouderlijk huis nog zou hebben verlaten. Dit geldt des te meer, en de vaststelling dat zij hierover tegenstrijdige verklaringen aflegden klemmt des te meer, gelet op hun verklaringen dat zij en hun vader en grootvader ingevolge de verklaarde bloedwraak allen reeds jarenlang tot een kluizenaarsleven binnenshuis –ze woonden bovendien allen samen- werden gedwongen aangezien ze buitenshuis beweerdelijk het risico zouden lopen om vermoord te worden.

Dat verzoeker en zijn jongere broer Ad. een dermate vage kennis hebben en dermate summiere, vage en zelfs frappant tegenstrijdige verklaringen aflegden omtrent die beweerde bloedwraak, zoals o.a. omtrent wanneer de bedreigingen juist zijn begonnen, hoe frequent zij werden bedreigd en uit welke leden de familie N. die zij vrezen juist bestaat, mag dan ook ten zeerste verbazen nu redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker en zijn familie, inzonderheid de beweerde geviseerde mannelijke familieleden, tijdens hun jarenlange opsluiting thuis hierover meermaals en grondig zouden hebben gesproken, gelet op het feit dat dit levensbelangrijke informatie is, en dus in belang van hun eigen veiligheid. Verondersteld wordt dat over dergelijke elementaire zaken, zoals uit wie de familie N. juist bestaat en wie zij dus precies (dienen te) vrezen, sinds wanneer V.N. oftewel de door hen gevreesde spilfiguur terug in Albanië was en of hij nog in de buurt werd gespot, en of er al dan niet ooit iemand van hun familie met betrekking tot die problemen met de familie N. beroep heeft gedaan op de Albanese politie, onderling wordt gesproken en informatie wordt uitgewisseld, en dat verzoeker en zijn broer Ad. hieromtrent dus concrete en coherente verklaringen zouden (kunnen) afleggen, hetgeen dus evenwel allerminst het geval is.

In de mate dat verzoeker zich beroept op het voordeel van de twijfel dat hem zou moeten worden verleend, moet erop worden gewezen dat luidens artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dit veronderstelt dat onder meer is vast komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, hetgeen thans niet het geval is.

4.4. Zelfs al zou aan de verklaringen van verzoeker (en zijn broer Ad.) met de familie N. persoonlijk verwickeld te zitten in een bloedwraak en door hen gevisieerd te worden geloof worden gehecht, quod non, blijkt uit niets en maakt verzoeker niet aannemelijk dat het hem (en o.a. voornoemde broer) dienaangaande aan nationale bescherming vanwege de Albanese autoriteiten ontbreekt. Verzoeker slaagt er niet in hetgeen in dit verband op goede grond in de bestreden beslissing wordt vastgesteld in een ander daglicht te plaatsen.

4.5. De loutere verwijzing naar algemene door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde artikelen omtrent (gevallen van) bloedwraak in Albanië volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op hetgeen voorafgaat en de concrete vaststellingen in de

bestreden beslissing die op generlei wijze worden ontkracht of weerlegd, in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X).

De overige door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde documenten werden reeds eerder neergelegd en zijn, zoals in de bestreden beslissing op goede grond wordt vastgesteld, niet van aard om (voormel)de vaststellingen dat aan het door verzoeker (en zijn broer Ad.) ingeroepen vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht en dat hij hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat het hem en Ad. aan nationale bescherming ontbreekt –verzoeker toont geenszins in concreto aan dat hij in Albanië alle redelijke en realistische van hem te verwachten mogelijkheden tot het verkrijgen van nationale bescherming heeft uitgeput en dat de Albanese autoriteiten niet bij machte of onwillig zou zijn om hulp en/of bescherming te bieden-, in een ander daglicht te plaatsen.”

4. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 19 maart 2020 opgenomen grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS